

We zijn op Ruth's verjaardagsfeest (de 18e) weer de eerste! We moeten nog steeds leren niet zo op tijd te komen.... Maar al snel komen de andere gasten ook. Mike en z'n eega (sorry, haar naam vergeten), Helga en Monique. Na het aan elkaar voorstellen en het uitpakken van de cadeautjes door Ruth gaan we aan tafel. We weten inmiddels dat Yuval befaamd is voor z'n kookkunst en we kunnen het nu persoonlijk bevestigen. Er is van alles; gevlochten brood (chal) en broodjes, kippenpootjes, saté met pindasaus, salades met diverse dressings (zelfgemaakt), kousenband met kokossaus, sambal, een niet hete paprika schotel, ik ben bang iets te vergeten. We hebben zitten smullen van al het lekkers! Tussen het snoepen door hebben we allemaal ons best gedaan om ook nog gezellig te kletsen (ook belangrijk, toch?). Bij de koffie heeft Yuval zelfgemaakte peren crumble met ijs, wauw! Het was de hele dag knap pittig qua temperatuur, dus alle respect om dan zo veel, en zo lekker te kunnen en te willen koken en bakken.

Op zondag de 20ste gaan we voor de verandering maar weer eens naar Coral Beach. We "ontbijten" en lunchen daar, en na het opwarmen na de snorkeltocht besluiten we vlak voor het weggaan nog een dip te nemen, zonder toeters en bellen. Dus wel maskers en snorkels maar geen vinnen, etc. Gezien het bremszoute water kan je hier so wie so beter een masker dragen. Onze vondst van vandaag; een heuse rog met fel blauwe spikkels! Verder hebben we bij Moses Rock (een groot stuk koraal) nog nooit zoveel scholen vissen gezien, van goudvissen, sergeantvissen, glasvisjes, sardientjes en een boel ander mooi spul. Je zwemt gewoon in vissen met een beetje zeewater. Vandaag ook gezellig met Raya zitten kletsen, zij werkt in de snackbar bij Coral Beach. Het gesprek ging al snel richting geloof en politiek maar dat is hier onvermijdelijk. Gelukkig waren we het in grote delen met elkaar eens! Helemaal zondoorstoofd en zeegeweekt gaan we zo laat mogelijk naar huis.

Het gevoel van "dit is de laatste week" begint toe te slaan. Wat klinkt dat ondankbaar he, na drie maanden zon, zee en veel vrije tijd?! Maar zo is het nou eenmaal en de berichten over herfststormen in Nederland doen niets om het beeld positiever te krijgen.... Naast het gedoe over de lekkage op het kleine balkon naast de keuken (zie foto's 11) en het gegriep met de bovenburen en het van lieverlee opruimen en inpakken gebeuren er gelukkig nog zat leuke dingen. Zo ga ik met Anat van de supermarkt een dagje op stap. Na het bewonderen van haar, nu betegelde terras met leuke plantenspotten en planten, gaan we eerst naar een plantencentrum (zie foto's 11) en daarna naar Kibboets Elot. Ik ben er nog nooit geweest. Een enorm terrein met een compleet hotel en een zwembad (buiten én binnen) wat niet onder doet voor Center Parcs. De Mini-Zoo is gesloten, en bij de rijbakken zijn ze gelukkig niet bezig met paardrijden (gezien het tijdstip en de warmte zou dat dierenkwelling zijn) maar zo door de kibboets heen rijdend krijg ik wel een aardig idee van de moderne versie. Na een bezoek aan een winkeltje, met de onbedoelde maar wel zeer indrukwekkende doorkijk naar de gigantische wasserette machines met vele, vele wasmanden (er wordt natuurlijk collectief gewassen!) gaan we naar de gezamenlijke eetruimte van het restaurant. Een hele maaltijd hebben we geen zin in dus we kopen een fles water en gaan het allemaal eens lekker bekijken.

Nu is het niet te zien wie hier nu woont en werkt of er alleen maar met vakantie is maar het is toch wel een grappige ervaring.

Weer terug naar het centrum. Anat koopt wat videobanden, ik zal deze meenemen en

Nederlandse taal-, kinder-, en “alles wat maar leuk lijkt”-programma’s voor haar opnemen zodat ze haar Nederlands kan opkrikken. Haar verzoek een Nederlandse man voor haar te zoeken en te vinden lijkt me moeilijker dan wat videobanden terug sturen! Maar vinden we een gek dan plakken we er een postzegel op.

Zoals gezegd: de rest van de week zijn we aan het afbouwen. Henk doet de laatste software klussen, ik zorg voor de kleding, de laatste souvenirs en ruim de keuken alvast op. Op het menu staan alleen nog dingen die op voorraad zijn, want de koelkast moet leeg. Gelukkig ligt er nog veel spul voor de barbecue zodat we onze trouwdag (woensdag) gezellig op het balkon vieren met gekke worstjes, hoedoe, een hele Dennis vis en natuurlijk een fles bubbels.

Op zaterdagavond vertrekken we richting Tel Aviv. We hadden kunnen vliegen vanaf Eilat, maar dan zouden we de hele nacht in de vertrekhal zitten te wachten. Omdat we toch de huurauto nog hebben is het veel leuker om die 5 uur door de nachtelijke woestijn terug te rijden. Dan komen we weliswaar midden in de nacht aan, maar dan zijn we toch actief bezig geweest: beter dan stilzitten. We hopen alleen dat we geen kameel overhoop rijden: op de heenweg hebben we er een paar in verregaande staat van ontbinding langs de weg zien liggen. Kun je maar beter in een grote boog omheen rijden dus. Het vliegtuig vertrekt ‘s ochtends vroeg, mits geen mist zoals op de heenreis, want dan wordt het zo 8 uur later!

Vandaag (25) breken we de spullen af, inclusief de PC’s. Dit is daarom het laatste verslag van deze shabaton, we gaan een paar dagen uit de lucht, maar in Nederland staat de email volgende week weer aan. Wel warme emails sturen, want het is gruwelijk koel daar!

Shalom allemaal, leuk dat jullie onze avonturen gevolgd hebben en met ons meegeleefd hebben.

Henk & Sonja